

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

6 Argumenta popularia ex similitudinibus ducta pro frequenti communione
Corporis Domini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

demissum, sed moderatè eleuatū; vt citra difficultatē à Sacerdote os attingatur. Oculi vel clausi vel demissi; turpe enim est, et tempore, vel Sacerdotē aspicerè, vel aliò oculos cōvertere. Os omnino quietū sine vlla lectione vel labiorumq; motu, honestè apertū, non nimis diductū: Lingua extremum labium attingat, nō nimis extensa, vt hostiā suscipiat, & in os deferat, saluaq; reuerenter liquefactā in corpus demittat; non enim est dentibus terenda, vel palato admouenda, sed ante ablutionis sumptionē deglutienda. Corpus totum erectū sit, & sine motu vllò quietū; suspiria, flatus, gemitus, pectoris tonsiones, exclamationes, vocales orationes, & id genus alia, quæ nō rarò periculum adferunt, vel casus hostiæ sacræ, vel contactus dentium, aut labiorū; cōmunionis tempore omittantur. Oret tunc solus spiritus, sancta q; & suavi meditatione in Deū feratur.

CAPVT VI.

ARGVMENTA POPVLARIA EX
similitudinibus ducta, pro frequenti communione corporis Domini.

SIC VT patens, cui gratissimum est frequenter domum filij sui vocari, sciens huius sui desiderij filium esse consciū, non rectè accipit, si semel tantū, bis tēve in anno, aut saltem rarò admodum inuitetur: Ita *Prou. 8.* Christus, cuius nouimus esse delicias versari cum filiis hominum, si rarò admittatur, meritò iniquè ferre potest.

2. Ami.

2. Amicus libenter adest amico. Si ergo tu Christo nō ades libenter, signum est parui tui erga eum amoris.

3. Dicis te desiderare Christo perpetuò adesse in cælo. Hic ergo frequenti communione ineunda est cum eo familiaritas, ne post hanc vitam te non agnoscat. Nam sicut amicus, qui in prosperitate amicū negligens, aliis sese iungit; si tempore aduerso ab aliis desertus, amicum repetit, non id facere ex charitatis affectu videtur, sed ex necessitate: Ita qui, dum uiuit, Christum Dominum postponit rebus terrenis; post mortem iudicandus est nō ex amore Christum desiderare, sed quia alia solatia, quæ Christo præposuerat, defunt.

4. Sicut diues homo, natura misericors & liberalis, si sepè uisitet domum ruinosam hominis pauperuli, nunquā ad eam ueniet, nisi relicto aliquo dono, tum pro beneficio hospitij, tū pro domus reparatione: potissimè si statuatur sapius eodem munere. Ita Christus ditissimus & summè misericors, quoties domū nostram per sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ingreditur, nunquā miscedit, nisi relicto eximio munere, partim pro officio communionis, partim ut habitaculū sibi, ad quod frequēter uenire proponit, dignū paret. Quia enim nemo ita probè nouit, quo ornatu paradus sit locus Christo, atque Christus ipse: ideo cōmunionē vna disponitur homo ad communionem sequentem; nempe dum Christus frequenti communione sibi ipsi locum parat.

D

5. Fas-

5. Fascis viridis vt totus incēdatur, & ignem concipiat, non satis est, si semel ignis subiiciatur, sed frequenter ignis admouendus est, vt eius crebra repetitione primū quidem incalēscant ligna, deinde verò teneriores ramusculi absumantur, paulatim quoq. fascis exsiccatus in ignem tandem totus vertatur. Eodē pacto, homo vitiorum atq. passionum copia humidus; non statim conuerti potest in ignem diuinum, nisi crebra communione passiones sensim educantur.

6. Sacra Eucharistia est cibus animæ, sicut panis est cibus corporis. Anima autem tāto est corpore præstantior, quanto diuinior: nimirū, ad Dei imaginē & similitudinē creata, Christi sanguine redempta, immortalitate donata, naturę angelicę, sine qua nec ipsum corpus viueret. Nōne ergo indignum est, quod corpus hoc à vermibus absumendum, atq. in cineres breui redigendum quotidie saepe pascatur, atq. ad illud fouendum omnia studia, omnesq. labores conuertantur; animæ autē nutrimentum & raro, & non sine tardio præbeat? Sanè, sicuti corpus sine cibo nec labores ferre potest, nec viuere: ita anima sine Eucharistia, nō potest istius peregrinationis labores sustinere, nec vitam retinere. *Qui* (inquit Christus) *manducat me, & ipse uiuet propter me.* quasi dicat: non uiuet, nisi me sumat.

7. Corpus induere solet qualitates nutrimentum non ex vna sola, sed ex frequenti eius sumptione. Nō enim statim mutatur in cholericū aut
phle-

phlegmaticū, quisquis semel eiusmodi cibum sumpsit, qui tales qualitates inducit: nisi continenter vtatur. Si itaq. transferri cupis in qualitates Christi, esseque spiritualis, passionibus vacuus, & planè cælestis: frequenter hoc cibo diuino vescaris oportet.

8. Quo tempore aër est peste infectus, solent homines vt aduersus noxium aërem, imminensque periculum medicina præseruatiua, potissimum egressuri foras. Atqui verò, totus iste mūdus infectionibus plenus est, nimirum infinitis peccatis, occasionibusque peccandi. Proinde, qui præseruari à peccatis cupit, is medicina hac eò frequentius vtatur, quò illi grauiora imminent pericula, & plures occasiones quibus ad peccandum induci posset.

9. Sicut is, cui inter hostes est incedendum, dat operã vt comites habeat, & arma, quibus hostes aut deterreat aut repellat: ita qui in hac vita inter innumeros hostes visibiles, & inuisibiles degit, curare debet, ne vel comitatu, vel armis destituatur. Optimus autem comes est Christus in Eucharistia sumptus, cui semper adest innumera multitudo angelorū: optima etiam arma præbet cōmunicanti, quādo gratiam & fortitudinem largitur. Sæpè est ergo ad hanc mensam accedendum, & cum psalmista dicendum: *Parasti in conspectu meo mensam, Psal. 22. aduersus eos, qui tribulant me.*

10. Sicut qui filium habet vnicè dilectū, hoc maximè curat, ne ei doctus aut diligens pedagogus desit, à cuius latere nunquam discedat:

ita qui animam suam rectè institutam cupit, nunquam patietur ab ea Christum abesse, sed eam illi per crebram cōmunionem cōiunget, & cum sponsa in Canticis dicet: *Introducā te in domum patris mei, & in cubiculum genitricis meae: ubi me docēdis praecepta tua.*

Cant. 8.

11. Sicut infirmus aut grauius vulneratus, desiderat Medici vel Chirurghi frequentem accessum; & medicamenta seu malagmata, quibus vulnera saepe reficiantur: ita Christianus, variis multisq. vulneribus in anima saucius, & grauib. morbis affectus, merito desiderare Christi optimi Medici praesentiam debet, qui in sacramento Eucharistiae omnium morborū remedia secū adfert. Ita enim dicit Diuus Bernardus: Eucharistia medicina est aegrotis, peregrinantibus diæta, debiles confortat, valentes delectat, languorem sanat, sanitatem seruat: fit homo mansuetior ad correptionem, patientior ad laborem, ardentior ad amorem, sagacior ad cautelam, ad obediēciam promptior, ad gratiarum actiones deuotior.

*Lib. 5. de
sacra. c. 4.*

12. Sicut populus Israëliticus totis 40. annis in deserto, vsq. ad ingressum in terram promissionis, vixit quotidiano esu Māna, quod Māna gessit nostrae Eucharistiae figuram: ita nobis in huius mundi peregrinatione frequenter est Eucharistia sumenda, quae ob id vocatur panis quotidianus (ait D. Ambrosius) quia quotidie esset accipienda: quotidie quidem in Missae sacrificio spiritualiter, semel autem sacramentaliter in hebdomada.

13. Si-

13. Sicut mercatores ea loca sepius frequen-
 tant, vbi plus lucri expectant: & pauperes illo-
 rum ianuas, vbi copiosiores eleemosynæ con-
 feruntur: Ita Christianus ad Christi mensam
 frequentior esse deberet, vbi & maiora & vber-
 riora dona dantur. siquidem hic^a dimittuntur
 quotidiana peccata: ^b expelluntur potestates Sa-
 tanæ: ^c dantur vires ad ipsum etiam Marty-
 rium subeundum: ^d minuitur in minimis pec-
 catis sensus, in grauioribus autem tollitur om-
 nino consensus: deniq. adferuntur omnia bo-
 na: quia homo comunicans in id transit, quod
 sumit, vt D.^o Leo ait. Venit quippe ad te Chri-
 stus, vt te honore afficiat sua præsentia, vngat
 te sua gratia, curet te sua misericordia, lauet te
 suo sanguine, resuscitet te sua morte, illuminet
 te sua luce, inflammet te suo amore, console-
 tur te sua infinita suauitate, vniat & desponset
 se cum anima tua, faciatq. participem te spiri-
 tus sui, omniumq. bonorum, quæ cum hac car-
 ne, quã tibi offert, in ara crucis promeritusest.
 Quemadmodũ ergo si princeps aliquis, mul-
 ta secum afferens munera, qualibet septima-
 na, ianuam tuam pulsaret, gratissimo illũ ani-
 mo reciperes: Ita cũ magno desiderio & gra-
 titudine conuenit Christum suscipere, cuius
 dona omnes res terrestres præstantia ac ma-
 gnitudine vincunt.

^a *Ambr.*
lib. 4. de
sacra. cap.

^b *Ignati-*
us episto.
14. ad E-
phesios.

^c *Cypria-*
nus lib. 1.
epist. 2.

^d *Berna-*
ser. de cœ-
na Do-
mini.

^e *Ser. 14.*
de pass. Do-
mini.